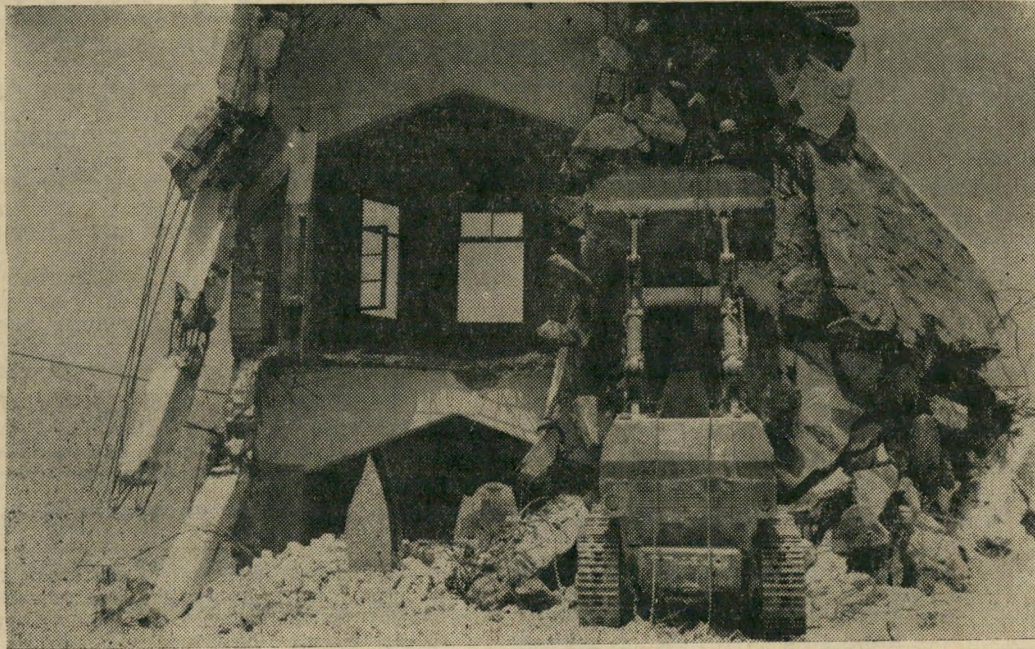

משרד התיירות

משרד ההסברה

המועצה המקומית שועאפאת חיזיון אור-קולי

תחת שמי ירושלים

גילוח בית של חשודים

ברצח, בחבלה ובהשתייכות לאירגון עויין

בתוכנית האמנותית:

1) ברכות.	4) חפיפה (חפיף).
2) בולדוזר.	5) עקירת משקופים עם אפי נצר.
3) גילוח.	6) מקהלת ילדים בקינות עממיות.

**רק בישראל! על-פי דרישת הקהל!
בואו בהמוניכם! לא בכית עד שלא ראית!**

הודעה חשובה לתושבי ישראל

לרגל מינויו של יצחק רבין לראש-ממשלת המיעוט הלאומי — ממשלה הנש-
ענת על מאיר פעיל, שולמית אלוני, הבדואים ורק"ח — אנו מכריזים עליו בזאת
כעל תבוסתן, קומוניסט, מצפניסט והומו.

אי לכך, ובתוקף פקודה זו, בטל ומבוטל השיר „נאצר מחכה לרבין“ (היום לפני
שבע שנים) — שיר שיש בו רמזים גסים אודות אהדת העם לחנטאריש הזה.

עבריינים יובאו לדין התנועה!

קסינג'ר בנונה.

ירושלים, שנה א' לממשלת האסון.

מיומנו

של מתנחל

06.00

We made it, הבוקר עם הנץ החמה תקענו אוהלנו בעמק המש-
קיף על הר גריזים ושכם. קבענו את מפת ההתיישבות העברית ל-
מאה השנים הבאות. איש לא יזיז יהודים החוזרים לנחלת אבותיהם.

08.00

מתארגנים להתיישבות קבע. שולחן אחד ישמש כגן-ילדים ושולחן שני כבית-כנסת. מתלבטים בקשר לשרפרף. ב-9 בדיוק הונף הדגל. עצרנו נשימתנו. היאחזות „שכמיה“ היתה לעובדה. גאולה בכתה כמו ילד, רק בקול הרבה יותר עבה. מחכים לצבא.

11.30

צה"ל לא מגיע. החום בעיצומו, זכובים, החברים מזיעים, ילדים בוכים — איפה הצבא?

15.00

אנחנו במקום קרוב לעשר שעות ושום חייל אינו נראה באופק. התבוסתנים המיקצועיים, יפי-הנפש למיניהם, מפוצים שמועות כאילו אושרה התיישבותנו במקום. פאניקה נוראית. אחד הבחורים שהחל לפרק את מיזוורתו ולהת-מקם הוכה מכות רצח. אריק מש-רה ביטחון, אבל אריק חוזר אח"צ לתל-אביב ואנחנו עלולים להי-תקע כאן כל הלילה. צה"ל אייכה?

18.00

הם באים, הם באים. פלוגת חיילים מתקרבת באיטיות. קצת שוונג, חבריא! עד שהם זזים. או-לי בכל זאת נספיק להצגה שניה. מה זה? החיילים מתפרסים ומת-חילים לשיר ולרקוד.

18.15

להקת הרבנות הצבאית סיימה את הופעתה. אין טעם להסתיר דברים — בחסות ההופעה עזבו 75% מהחברים המייסדים, איפה צה"ל? למה הם לא מתערבים?

20.00

כניראה שלא יגיעו. חלום יפה ניקטע באיבו. ביד זדונית הרסה ממשלת המערך ישוב עברי נוסף בארץ-ישראל המשוחררת. מא-מצים של שנה ומחצה ירדו לטמ-יון. האוטובוסים עושים את דרכם חזרה לירושלים. לא לשכוח לצל-צל בבוקר לבגין.